

Štev. 13.

Leto 3.

Izhaja dvakrat na mesec.
Naročnina četrstetno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravljanje:

Ljubljana, Karla Markska trg 2 (prej Turjaški trg), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽ!

Železniške katastrofe.

V Jugoslaviji so tekom zadnjega leta postale železniške nesreče že nekaj običajnega: ne samo navadna iztirjenja strojev ali par voz, ampak tudi trčenje vlakov z ogromno materialno škodo in človeškimi žrtvami se ponavljajo.

Uprava si pri nas navadno naredi čiste roke ter postavi enostavno prizadeto osobje pred sodišče, ki nato naredi svojo dolžnost. Ponoči dne 22. februarja je na postaji Lapovo zaledel tovorni vlak v prazne vozove, pri čemur je bilo 10 voz popolnoma razbitih in dva zavirača popolnoma zmečkana. Dne 19. maja 1928 se je vršila tozadenva sodnijska razprava v Kragujevcu, pri kateri je bil prometni uradnik, ki je dovolil, postaviti uvoz na zaseden tir (zagovarjal se je, da ga premikalni vodja ni obvestil, da je tir zaseden), obsojen na pet let zapora, a kretnik, ki se je zagovarjal, da mu je dal prometni uradnik nalog, pa na 3 leta. Oba sta bila proglašena kot nespособna za železniško službo. S to razsodbo si je železniška uprava umila roke in krivci so ožigosani ter za vedno z družinami vred uničeni. Ne mislimo tu zagovarjati »nemarnih ali lenih« uslužbencev, pač pa moramo opozoriti na dejstvo, da tudi sodnija ne bo oprala železniške uprave s svojimi razsodbami. Zakaj se nezgode pri nas množe?

Zadnja leta se naše železnicke razvijajo popolnoma v novem pravcu. Železniško ministrstvo in generalna direkcija so le nekake administrativne edinice, ki se imajo pečati z raznimi pravilnikmi o obleki, redu na železnicah, kaznih osoba, eventualno še z napredovanjem in upokojitvami, vse ostalo delo pa je odvisno le od odobrenja finančnega ministra. Kaj briga glavne vodilne osebnosti v finančnem ministrstvu, če je proga na teh in teh mestih slaba, če jo izpodkujuje voda, če se rušijo mostovi; oni gledajo suhe številke in ako te ne dovolijo poprave, pač ostane proga v slabem stanju, ter se ruši naprej, ker nema kredita. Ker normalnim potom ne znajo dvigniti dohodkov, naj finančno ministrstvo pritisne na generalno železniško direkcijo, da ta vodi železniško podjetje na tak način, da bi bili privatni podjetniki, ako bi svoje podjetje, ki je namenjeno javnemu prometu, tako upravljali, že davno kazensko zasledovani.

Skozi zadnja tri leta se proračun samo zmanjšuje, črtajo se zneski za materijalne izdatke, še bolj pa se reducirajo krediti za osobje. Izvzemši polaganje drugega tira proti Beogradu, se nikjer ne vrše investicijska dela, pragi se ne izmenjavajo, lokomotive, pred par leti dobljene iz Nemčije, leže danes na stranskih tarih, čakajoč na reparaturo, ali bolje rečeno, čakajoč, da jih polagoma popolnoma demontirajo, preostanek pa da sne rja. Urne plače delavcev, že do skrajnosti reducirane, so sedaj izpostavljene novim redukcijam, ker primanjkuje kreditov po nekod kar za tri meseca. Vsi upi, da bo zunanje posojilo pokrilo primanjkljaje, so splaval po vodi in danes se direkcijske seje pečajo v glavnem z vprašanjem, kako s premalimi krediti izhajati celo leto? Progovni delavci bodo zopet šli dva dni tedensko na brezplačen dopust, proga bo razpadla še bolj, nezgode se bodo tik pred izvozno sezono povečavale, odgovornost in vso krivo pa naj po mnenju vodilnih faktorjev prevzame sestradano železniško osobje.

Jugoslovanski železničarji so delali čudeže po prevratu, kar so pri-

znali vsi in uprava misli, da lahko zaheta od njih čudeže tudi danes. Gospod general-minister Milosavljević s svojim načrtom o komercijalizaciji gotovo meni, da se z navadnim odločkom da železnice preurediti, da bodo trgovska dobičkanosne ter da se da tega dobiček doseči s tem, da se izdaje številčno procentualno toliko zmanjša, kolikor danes presegajo dohodke. Ta sistem mora imeti za posledico popolno izropanje in uničenje železnic, kar pa nikakor ni v interesu osobja samega in radi cesar moramo proti temu sistemu odločno vstati, — ker smo proti geslu — čim slabše, tem boljše. Uprava naj se zaveda, da ako stalno krne pravice osobju, je to osobje nezadovoljno in nezadovoljno upravlja službo.

Iz tega vidika naj gospodje na merodajnih mestih začno gledati na sedanj položaj in morda se jim bodo odprije oči, da bodo vsaj za sedaj opustili gledanje »po trgovskih dobičkih« in morebiti uvideli, da so železnicke ustanove, namenjena splošnosti in dobroti narodnega gospodarstva, za katero bo treba dosti investirati, predno bo enkrat v urejenih razmerah in ob zadovoljnem osobju nosila dobiček. Izločite železnicke iz spon budžeta in iz kreditov birokratov finančnega ministra, uvedite in spoštuje osemurni delavnik, uredite delavsko in nameščensko razmerje sporazumno s prizadetimi in naredili boste prvi korak naprej. Spremenite pojme o Vašem računovodstvu v toliko, da ne boste smatrali investicije kot izdatek, ki se nikjer več ne povrne v knjigah, ampak upoštevajte, da vsaka tračnica, stroj itd. ima tudi svojo materialno vrednost, ki jo predstavlja gotovo dobo let in da nima vrednosti samo papirnat dinar.

Ako pa boste nadaljevali sedanji sistem, hoteč iz razbitih železnic in izstradanega osobja s procentualnimi redukcijami izčrpati »trgovski dobiček«, potem bo moralno tudi prizadeto osobje najti pota, da pred vso javnostjo pokaže pravočasno posledice tega »štedenja«.

To smo bili prisiljeni povedati tako, kakor se dogaja vsak dan. Ker štedenje, ki ga prakticira uprava, je samo preračunjeno izmogavjanje železničarjev, da ji delajo za čim manjšo plačo in čim več, a tam, kjer se štediti da, izginjajo milijoni. Konkretni tega dejstva ni treba, ker so slučaji vsak dan na dnevnom redu, na sodnih razpravah in v meščanskih časopisih. Katastrofa je za podjetje, kakov je železničar, ako do skrajnosti gleda na delavca in uslužbenca kot na mrtvi material, ki ga treba izkoristiti do skrajnosti, a ko je izčrpan, ga zamenjati z novim, izčrpanega pa pa prosti vreči, (da rabimo pravilen izraz, ki se danes dogaja) med staro železje, kakor polomljene lokomotive, vagone itd. Če še tega danes nečejo razumeti, bodo morali razumeti, a tedaj bo prepozno, da preprečijo katastrofo.

Železničarjem, delavcem in nameščencem, posebno pa neorganiziranim in onim, ki stoe v žoltih organizacijah kot »buferji«, podpirajoč upravo, pa povemo prav resno in vso odločnostjo: Vi ste, ki lahko ozdravite svoj katastrofalni položaj, ako hočete. Treba samozavesti in vsaj toliko zavesti, da ste živi ljudje in ne mrtev material in da se ne pustite degradirati v brezpravne sužnje. In to je mogoče doseči z organizacijo, ki stoji na razrednem stališču, ki se zaveda, da sta v železničarskem stanu dva

razreda: eden, ki iz delavstva in na meščenstva izstiskava »štedenje« in zlato ter je zastopnik kapitalizma, drugi razred pa, ki trpi in se znoji, a poleg vsega truda in dela gladuje, ker se njegov zasluzki »štedijo«. Zato vsi v organizacijo! Vsi vi, organizirani, boste zboljšali svoj položaj, ker kolikor moči, toliko rezultatov in uspeha. Druge pomoči ni. Ozrite se v svet, v druge države in videli boste,

da je povsod delavstvo doseglo le potom močne organizacije svoje izboljšanje.

Naj ne bo to naše konstatiranje zaman. Naj se ne smatra to kot nekak poziv, ki je samo navadna agitacija, nego smatrajte to kot krik, ki budi speče pred ognjem in organizirajte se v »Ujedinjenem Savezu Železničarjev«, da rešimo svoj katastrofalni položaj.

Kongres nacionalnih željezničarja.

Izvještaj drugova iz Splita.

O kongresu nacionalnih željezničarja, ki je reklamiran kroz svu žutu i gradjansku štampu, nebi imali, što se njegovog rada tiče, skoro ništa za reči, jer nešta korisna za željezničare taj kongres uopće nije uradio. Važnost kongresa za željezničare može biti samo u njegovoj negativnosti in nesposobnosti, da išta dobra uradi je mnajgorje je to, što je kod željezničara i javnosti nastojalo stvoriti se uvjerenje, kako će taj kongres i zaključci njegovi biti presudni za željezničare i željeznicice, a kad tamo, cijela stvar može se kvalificirati: mnogo vike ni zašto. A to je za željezničare od velike štete. Od štete u toliko više, jer ih je većina spremna da povjeruje svakome da se u borbi za popravku svojeg stanja i za slamsku uhvati, međutim, po takovom radu i takovim kongresima niti se stanje može popraviti niti od propasti spasiti. Ovo je već postalo upravo poslovnično: u koliko su kongresi žutih više blještavi, u toliko je bijeda željezničara veća.

Dalmatinski željezničari a naročito pak splitska javnost držala se prema tome kongresu i svima paradama potpuno ravnodušno. Gospoda žuti delegati došli su ovamo u drugim in prvim razredima, ali ih nitko nije ni dočekivao niti pozdravljao. Pogotovo željezničari svih nižih strukture okretali bi od njih glave. Sam kongres održavali su 10. jun, ali je to više bio vašar nego kongres. Najprije su aranžirali razne pozdrave i trebalo je mnogo samozataje, pa da se mirno podnesu govornjice raznih načelnika i direktora, koje su službeni faktori na kongres odslali. Njihove govornjice slušati je isto što i gutati žabu. Zar to nije strašno i uveredljivo za sve željezničare, da ih na njihovim kongresima pozdravljaju kao »ravnopravnix« upravo oni, koji se inače svakodnevno titraju sa željezničarskom sudbinom i koji svaki dan sankcionisu stotine i stotine nepravdi, koje željezničare pogadjaju u srž moralnih i materialnih prava. Upravo po tim pozdravima vlastitih tira na najbolje se vidi karakter tih narodnih organizacija, koje su stvorene

Sam kongres, kao što rekosmo, sviršio je bez efekta i bez ikakvog rezultata. Svi koji su od kongresa marta očekivali, raziskali su se još jednim razočaranjem, da im uz žute nikad sunce sinuti neće. Naročito je to razočaranje veliko kod naših željezničara u Dalmaciji, koji su od žutih otišli i že da odu čim dalje, samo da ne ošugave. Inače su gospoda delegati dobro se gostili, jeli i pili, činili izlete na Hvar i okolicu, i — što željezničari naročito neka ne zaborave — na debelo trošili pare, otete ustanjem članarine za njihovo udruženje. To trošenje para bilo je tako očito, da je i zadnji željezničar morao to uvidjeti: jer svatko od nas zna, da je željezničar odvije bijedno plačen, a da bi si mogao dozvoliti ovakve skupne parade. To mogu da čine samo žuti, ali ne na teret svoj već na teret onih bijednika, koji su ostali kod kuće i koji posle 15. više ni poštenog zalogaja nemaju.

Evo, to su utisci, koje mi dalmatinski a naročito splitski željezničari od kongresa žutih imamo. Izvješćujemo o njima i sve ostale željezničare širom zemlje sa napomenom: čuvajte se žutih, ne vjerujte im i tjerajte ih od sebe kao što smo i mi učinili.

Spličani.

Zadružni dan 8. julija 1928.

Kakor vsako leto, bodo tudi letos praznovale naše gospodarske organizacije svoj mednarodni zadružni praznik: »Zadružni dan«. Praznovale ga bodo letos šestič in sicer 7. in 8. julija 1928.

Konzumno društvo za Slovenijo se je obrnilo na našo Strokovno komisijo s posebnim dopisom, v katerem nas prosi, da bi izdali na vse naše podružnice direktive, naj pri proslavi Zadružnega dneva tudi strokovne organizacije čim aktivnejše sodelujejo. Mi tej želji radi ugodimo in priporočamo vsem funkcionarjem in članstvu strokovnih organizacij, da se vabilu zadružnih organizacij polnoštivilno odzovejo ter sodelujejo pri vseh prireditvah na Zadružnem dnevu, zlasti na shodih in obhodih.

Znana je stvar, da temelji vsa skrivnost velikega napredka delavskega gibanja v drugih državah baš v sodelovanju strokovnih in zadružnih organizacij. Če tega napredka pri nas ni zaznamovati v toliki meri kakor

drugod, je to pripisati baš dejstvu, da tega najvažnejšega problema do danes še nismo povoljno rešili.

Kakor dajejo strokovne organizacije proletarskemu gibanju udarno moč, tako so zadružne organizacije navidezno sicer skromne zbiralke delavskega malega kapitala, v ekletu pa predstavljajo zadružne organizacije finančno silo, ki je v stanju, če je zvezana z udarno močjo delavskega pokreta, voditi proletarske vrste od napredka do napredka. Zato je vprašanje sodelovanja strokovnih in gospodarskih organizacij eksistenčno vprašanje enih in drugih.

Proletarski pokret, če naj bo zmagovit, mora biti organiziran, kakor moderna država. Kaj bi pomenila katerakoli država, če bi opirala vso svojo politiko le na svojo infanterijo? Še nikoli v zgodovini ni zmagala nobena država ali nobeno pleme in tudi noben razred, če ni imel poleg svoje brambne sile urejeno tudi svojo finančno politiko. In konec concev, kaj bi pomenila armoda, če bi bila sestavljena iz same infanterije, brez pomožnih tehničnih trup, brez težke in lahke artiljerije, aeroplakov in trenskega parka.

Kakor se sicer ne more vsa ta stvar dobesedno primerjati, vendar so glavni elementi, kako naj bo orga-

nizacija sestavljena, v tem primeru vendarle podani. Naš delavski potret je bil žalibog po vojni tako razparceliran, da je vsaka panoga svoje probleme zase reševala. Strokovne organizacije so se zlasti v dobi padanja denarne vrednosti trudile in trudile, da bi delavske mezze dohajale naraščajočim draginjam. Ali kolikor so danes pridobile na povišanju mezde, toliko ali še več je jutri zopet zveza. Gospodarske organizacije so pa med tem skušale sicer s premaličimi sredstvi ustaviti draginjo, toda, ker niso imele za seboj celote pokreta, zlasti ne njega udarne sile, bibile v tem boju kmalu dobesedno izkravale.

Povemo z vso energijo, da mora biti od poslej drugače. Glas tistih, ki vidijo položaj le eno ped pred svojim nosom, ne sme biti več upoštevan. Če je med strokovnimi in zadružnimi organizacijami kaj diferenc, se morajo na najlepši način izravnati in upoštevljena mora biti medsebojna harmonija in sodelovanje in to brez pogojno.

Letošnji zadružni dan mora biti nejnik iz slabšega na boljše. Mora!

Zato poskrbite vsi, da bo letošnji Zadružni dan čim lepša manifestacija proletarskega udejstvovanja.

Železniška birokracija diktira.

O naših slavnih in preslavnih vladah se je že dosti pisalo; poglavje zase, ki bi ga bilo treba prav posebej in do kraja obdelati in ilustrirati, je pa naša birokracija. Kajti ne smemo pozabiti, da pri nas ne vladata že dolgo več niti parlament niti vlade, nego pravzaprav državna birokracija, ki je nedvomno naše največje, najusodnejše zlo. To je v stvari vedno tako tam, kjer je državni aparat zaradi sebe tukaj in ne zaradi naroda. Naša birokracija je vse in preko ne more nihče, to pa zaradi tega, ker stoji za njo radikalna stranka in radikalni režim. Tega prepričanja bi moral biti danes tudi gospod Korošec, ki je sicer minister notranjih poslov, zato da nosi zanj odgovornost; nad njim, kakor nad vsakim neradikalnim ministrom pa vlada v resnici višja in nižja birokracija. Iz zgodovine pa tudi vemo, da so države, v katerih je bila birokracija vsemogočna, presneto slabo odrezale, in stavili bi eno proti sto, da bo zgodovina tudi v našem slučaju potrdila to staro resnico.

Kajti še posebej je treba uvaževati, da je poleg vsega naša birokracija tako nesposobna, tako slepa, tako vse upropščajoča, kakor nobena druga birokracija na svetu. In če kje, bi se moralo ravno pri nas začeti s sanacijo države pri birokraciji. Pa nel Ravno pri nas se prepušča, da je ta birokracija bolj in bolj vsemogočna! Ona dela kar hoče, rešuje in odločuje po svoji mili volji, in če kje, se ravno v zadevah, ki tangirajo ljudska prava, ter življenje brezpravnih slojev pokaže vsa njena brezmejna ozkorčnost in reakcijonarnost.

Ravno te dni smo imeli priliko spoznati še enkrat, česa ni ta birokracija vsega sposobna.

Dogodki v mariborski železniški delavnici so našim čitateljem še v spominu. Doigrali so se ravno pred velikonočnimi prazniki. Slavna železniška birokracija je že delj na slepo udarjala po železniškem osobju. Na svojo roko je reducirala plače, premije, odpravila potovalne ugodnosti, se spravila končno celo na skladišče živil — sploh na vse, kar je še ostalo od nekdajnih, železniškemu osobju sveto zajamčenih pravic.

To postopanje je izvalo razumljivo razburjenje vseh. Le slepi želez-

niški birokracijski je bilo nerazumljivo, da se delavstvo po vseh teh blagoslovih še razburja. In zgodilo se je, kar bi normalen človek smatral za nemogoče. Ker so delavci v kurilnicu na te provokacije reagirali s tem, da so sklenili, ker ni bilo obratnih zavrnikov, podati se korporativno pred kurilniško pisarno, da izrazijo svojo skrajno nejedvolo. Pred pisarno so jih pa sprejeli tako, da so jim enostavno zaprli vrata pred nosom. Da je to že tedaj veliko ogorčenje še povečalo, se menda ne bo nihče čudil. In še policijo so poklicali na pomoč! Položaj je bil res resen, toda če se je delavstvo vendarle pomirilo in se vrnilo na delo, ni to zasluga uradnih železniških birokratov in tudi ne policije, nego onih zavednih in preudarnih delavcev, ki so stopili pred svoje tovariše in jih pomirili. No in kako je birokracija to njihovo pogumno dejanje poplačala? Vzela je ravno te delavce za kolovodje in jih čez štirinajst dni vrgla iz službe!

Tako!

Ali je še kje na svetu kaj podobnega mogoče?

Ne, to je mogoče samo pri nas, v Jugoslaviji.

Bog živi Jugoslavijo!

Pa ni še konec. Delavci so se pritožili, saj je bila ta odslovitev takna neupošljiva moštrositeta, da so računalni, da bodo gospodje sami uvideli, da so ustrelili piramidalnega kozla.

Pa je pretekli teden slavna direkcija sklepalna na svoji tajni seji — take se delajo tajno — o stvari in potrdila odslovitev, češ, da se mora statuirati poučen eksemplar, saj so odpuščeni delavci vsi organizirani delavci in taki delavci se morajo po pameti in morali gospodov, ki sede v direkciji, kratkomalo obglaviti. To je obenem za take širokogrudne in dalekovidne gospode prav prijeten, srce omejujoči akt maščevanja.

Ej, pa se motite gospodje. Nič ne bo pozabljenio. O, brav nič!

Kajti ni še vseh dni konec. In če je bilo delavstvo po vojni, ko je bilo močno, tako neumno, da je prizaneslo, ni rečeno, da se taki časi ne povrnejo. Še bo železničarska organizacija močna in odločilna, in takrat, gospodje, se bomo drugače porazgovorili!

Gospodarska poslovalnica in nabavljačka zadružna.

Zveza jugoslov. železničarjev hoče sedaj, ko je doživel na vseh koncih in krajih krah in občuten poraz, izrabiti zadnji adut in sicer svojo pozicijo v nabavljački zadružni, ki jo sedaj smatrajo kot direktno svojo institucijo. Gospodje Škerjanc, Tratin, itd. in njih glavni duševni vodja Der-

žič so računali, kako bi zaslužili še mariborske železničarje v svojo filialo, a tu so delali račun brez krčmarja. Določili so v glavnem štabu zveze že odbor za Maribor in vodstvo mariborske filialne in sicer naj bi bili kot glavni zastopniki delavstva gospodje Kejzar, Muraus, To-

ličič, Mohorko, ki najbrže edino uživajo zaupanje g. Deržiča.

Sigurno je namen njih, da ustanove enako zadružno kot je v Sarajevu (saj jo hvali celo g. Škerjanc in tudi Rupnik), kjer pačica direkcijskih birokratov in zaupnikov zveze diktira okoli 8000 članom, ki nimajo na zadružno in vodstvo nobene ingerence, pač pa edino pravico, da smejo v zadružni kupovati.

Gledate sarajevske zadruge pišejo v »Zadrugarju« sledete:

Ob priliki skupščine sta si delegata ogledala še »Zadrugo železniških uslužbencev direkcije Sarajevo«, ki prehranjuje preko 8000 železničarjev.

To podjetje so si železničarji ustanovili na razpuščeni »Gospodarski poslovalnici«, ker so znali državi vzeti iz rok to prehranjevalno institucijo kot svojo lastnino.

Poleg nabavk živil se ta zadružna peča tudi z manufakturnim oddelkom, ki preskrbuje svoje člane z najboljšimi kvalitetami z odplačevanjem na obroke potom uradnega odtegovanja.

Poleg te zadruge so si ustanovili bosanski železničarji še kreditno zadružno, ki se peča s štendijo in dajanjem primernih posojil.

Poleg tega se ta zadružna peča še z zavarovanjem, ki je že v početku pokazalo prav lep uspeh.

Naša dva delegata sta z zanimanjem ogledovala in proučevala te železničarske ustanove, ki dokazujejo, da so naši bosanski tovariši možje na mestu.

Povsed, kjerkoli sta se zadruževala, sta naša najvzornejši red in disciplino, in mi moramo našim bosanskim poklicnim tovarišem na dosedanjih uspehih le čestitati.

Le eno jima je kaliko veselje, nameč dejstvo, da se zadružno gibanje v Sarajevu preveč istoveti s strokovno železniško organizacijo, ki zna vzprisko razmer imeti še slabe posledice.

Zadružno gibanje mora biti prosto vseh političnih in strokovno organizacijskih spon, ker le prosta in brez vseh spon delujoča zadružna zamore nemoteno kvišku.

Kako so znali gospodje v Sarajevu vzeti državi upravo iz rok, tu ne bomo razpravljali, ker bomo itak v prihodnji številki prinesli »upit« s. Petljana, ki ga je baš o vzornem redu in delu sarajevske zadruge stavljal v par-

lamentu in ne vem, kako sodbo boleta pač potem imela gg. Čerček in Rupnik.

Fakt je, da hoče Zveza z vsemi sredstvi obdržati nabavljačke zadruge v svojih rokah in jih imeti organizacijsko odvisne. Proti tej nakani je vstal ves bosanski železničarski proletariat ter zahteva, da se mu prizna kot pretežni večini vodstvo nabavljačke zadruge. Enako tudi slovenski železničarji nočejo imeti nad seboj in svojo institucijo komande zvezarjev, ampak se je bodo na vsak način otresli. Pretežna večina železničarjev se z današnjim vodstvom zadruge ne strinja, noče kuratele ne g. Deržiča in ne Škerjanca. Taktika, ki se vodi danes v nabavljački zadružni, jo mora voditi v sigurno propast, kar pa ni v interesu železničarjev. Dolžnost vseh zavednih sodelugov je, da delajo tudi na zadružnem polju in sicer, da so tu aktivni, ne pa, da prepuste vodstvo zadruge drugim, sami pa se bričajo le za to, da koncem leta dobe izplačanih tistih 5 odstotkov. Na vsak način morajo mariborski železničarji preprečiti, da bi prevzeli vodstvo v roke g. Muraus, Kejzar, Mohorko; načela mariborskih železničarjev je, da si izberejo res prave svoje zastopnike in da delajo na to, da se bo filialka v Mariboru čimprej osamosvojila.

Naloga vseh zavednih železničarjev je: Ukremiti vse korake, da se nabavljačka zadružna v Ljubljani in Sarajevu čimprej znebi zvezarske kuratele ter naredi iz sedanja zadruge res pravo delavsko institucijo, ki bo hrbitenica tudi v njegovih bojih za boljši kos kruha. Zato sodeluj, ko vstopite v nabavljačko zadružno, ne bodite pasivni, ampak vztrajno delajte, da boste že prihodnjo leto iz »zvezarske« zadruge ustanovili res dobro delavsko gospodarsko zadružno pod vodstvom delavstva in ne direktijske gospode.

Dok god bude njihov broj velik, tako dugo ni organizacija neće moći sa uspijesima večim da se hvali.

Izvještaj bio je jednoglasno primljen do znanja. Iza toga podnešen je još referat o izmjenama zakona i saboračnjem osobiju i sporednim prinašljnostima, za kojima se otvorila vanredno zanimiva i opširna diskusija. U diskusiji sudjelovali su drugovi Ravnik i Pleterski iz Ljubljane, Renčelj iz Siska, Seljak, Praznik, Bratulić i Lušetić iz Zagreba, a kao najzadnji drug Jukić iz Splita. Potonji je naročitom pažnjom bio saslušan jer pored davanja mišljenja o izmjenama zakona o saobraćaju, osobiju opširno izvještavao konferenciju i o prilikama, koje medju vlastopratocima kao i medju svima železničarima vladaju u Splitu i drugim stanicama dalmatinskih pruga. To stanje nije ni malo ružičasto i ono je dalo povoda velikoj večini dalmatinskih železničara, da se prenu iz mrtvila i krenu na rad za klasnu organizaciju, a preko ove za svoje opće dobro. Patnje i bijeda su ti faktori, koji su nas doveli do organizacije i kad smo joj prišli namjera nam je bila, da si pomoću ne sve to popravimo. Tamo nas kleveču razni tipovi, da smo mireni, komunisti, antidržavni elementi itd. tek neće da priznaju naše zlo a još manje da nam ga odstrane. Nikakva politika niti antidržavnost nisu nas priveli u organizaciju niti ije dan dalmatinski železničar za takvim ciljevima ide, več sušta želja, da zajedničkim radom popravimo naš teški položaj.

Nakon opširno provedene diskusije konferencija je jednoglasno zaključila: da se ima živo raditi na tome, da se sadanjem zakon o saobraćaju osobiju izmjeni i popravi tamo, da budu osobiju formalno i stvarno zagarantrirana prava; na stalnost, na redovna unapredjenja, 8-satni radni dan, nepremjestrivost i neotputivost, autonoman disciplinski postupak, na platu sa kojom će se moći kulturno živjeti, na redovne godišnje odmore, na odijela ili paušal u visini stvarnog koštanja odijela, na urninu mesto kilometraže, da se napreduje samo na osnovu položenih stručnih ispit. Konačno konferencija usvaja

Železničar mora imeti jeklene živce. Stalno uživanje prave kave pa jih uničuje. Skrbna žena kuha zato za zajutrek Žiko ki žive naravnost pomladni. Ime »Žika« zadostuje. Napišite to ime v nakupovalno knjižico in dobite pravo Žiko v rdečih zaključkih.

sve one predloge koje je svojevre-meno po pitanju izmjena zakona i pravilnika o sporednim prinadležno-stima podnjela centrala saveza, a centrali se daje u zadatku, da svojom snagom i autoritetom radi na tome, da ti predlozi budu usvojeni. Konfe-rencija poziva vlakopratioce širom pruga, da se čim čvrše zbiju u redove Sekcije vlakopratioca u Ujedinjenom Savezu Željezničara Jugoslavije i da tako zbijeni vode borbu i rade za napredak sebe i svoje struke.

Pred svršetkom konferencije izvr-šen je izbor nove oblasne uprave i donešen je zaključak, da se naredna oblasna konferenca vlakopratioca održi u Sisku. U novi oblasni odbor birani so drugovi: Lušetić, Bratulić, Miholić, Hanž, Vlahović, Rajnović i Kukolić svi iz Zagreba, iz Siska Ren-čelj, Ougulina Luketić, Splita Jukić i Broda Dekanić. Svi delegati istra-jali su na konferenciju do zadnjeg časa i razišli se u svoja mjesta sa puno volje i odlučnosti, da živo porade na dizanju svoje sekcije, jedine im za-štincice u službi i van nje.

Zagreb.

U utorak, 19. juna održavan je za-dovoljavajuće posjećen sastanak željezničara kolodvora Sava u gostionici »Zlatnom Parovozu«. Na istome je raspravljanu najprije o položaju željezničara a iza toga o stanju organizacije. Sastankom je rukovodio drug Kmet.

O položaju željezničara opširno je govorio drug Pongračić. Zadržavo je najviše na lošim odredbama zakona o saobraćajnom osoblju, koje su u većini takve, da pored svega obećanja željezničaru ipak ništa ne garantiraju. Medju inim takve su i one odredbe, koje govore o stalnosti i napredovanju. Stalnosti se ne stiče dok se ne položi odnosne stručne ispite, a ispite se polaze onda kad se to Direk-cijama svidi. Pa ako Direkcije otežu sa ispitima 10 godina, službenik je toliko vremena privremen, pa ako mu se desi da ispita ne položi ili bu-de loše ocenjivan, može i nakon toliko godina naći se na ulici. Pored sviju garancija Direkcija i prepostavljeni u mogućnosti su da prava službenika po miloj volji izigravaju, a bu-duć se to i čini, to je i položaj željezničara uslijed toga mnogo pogoršan. Upravo takav položaj nalaže nam, da udvostrućeno poradimo na jačanju i dizanju naše organizacije, jer nas od svestrane samovolje samo močna organizacija očuvati može. Snagom naše organizacije moramo postići to, da se zakoni i naredbe više neće raditi bez i protiv nas, već sporazumno s nama i onako, kako će to i našim potrebama odgovarati.

O položaju organizacije i potrebi-nog jačanja govorio je najprije drug Kmet, a iza njega razvila se opća rasprava. Od sviju govornika je naglašena potreba življeg rada odbora mjesne organizacije, koji do sada nije zadovoljio. Da bi se takva aktivnost postigla, sastanak je izvršio izbor novog tajnika, kojemu je stavljeno u zadatku, da sjednice odbora sa-ziva i rad mu priprema, ako bude predsjednik spriječen. Sastanak je zaključen i razišao se u uvjerenju, da će organizacija u budućnosti još bolje krenuti napred.

Indija.

Dne 5. juna održali smo vanredno posjećen zbor željezničara naše stanicice. Pored naših članova i simpatizera zboru je pridošlo i desetak žutih, koji su mirno saslušali i odobravali našim govornicima i zaključcima. Većina njih će napustiti žuto udruze-nje i prići u naše redove, jer su uvi-deli, da po žutoj organizaciji nikad belog kruha jesti neće.

Zboru je predsedao drug Vig, za-pisnik je vodio drug Lazecki, a govorili su o položaju željezničara i organizaciji drugovi Bak i Veselinović iz Indije te Belić iz Beograda. Svi govornici bili su sa pažnjom saslušani. Kao zaključak

zbor je prihvatio rezoluciju, koju ne-ka oblasni sekretarijat dostavi na Mi-nistra Saobraćaja. Rezolucija glasi:

Gospodinu Ministru Saobraćaja
Beograd.

Na održanom zboru željezničkih radnika Ložionice u Indiji na dan 5. juna 1928. god. nakon saslušanog re-ferata, radnici Ložionice jednoglasno donose sledeću

rezoluciju:

Zbor zahteva:

a) Da se provedena redukcija pla-ta radnika u Ložionici Indija poni-šti, i da se ostane pri ranijim plata-ma, a koje su inače niske i nedovoljne za najskromniji život, već, s obzi-rom na to što su životne namirnice na visokoj ceni i — po kojoj se Indija može kategorisati u prvi razred.

b) Da se plate radnika uredno i na vreme isplaćuju, t. j. svakog 5. i 20. u mesecu, kako bi radnici mogli na vreme odgovarati dugovima, koje imaju kod trgovaca, a kod kojih preko meseca nabavljaju potrebne životne namirnice, jer zbog toga biva-ju proganjani i kažnjavani i od strane Direkcije i od strane trgovaca.

c) Da se svaki prekovremeni rad plaća svima radnicima kako je to po Zakonu i Pravilniku o saobraćajnom i pomoćnom osobju predviđeno, a ne da se kao do sada radnici šalju kući da provedu ono vreme koliko su prekovremena radili.

d) Da se po Zakonu izabrani rad-nički poverenici poštuju i priznaju i da se njihovim opravdanim zahtje-vima izlazi u susret, a ne da se kao do sada odbijaju i time izigravaju uputstva i pravila o radničkim pove-renicima, koje je Ministarstvo za So-cijalnu Politiku propisalo.

Zbor još jednom apeluje na g. Mi-nistra Saobraćaja, da izvoli narediti svojim područnim organima, da u me-stima gdje vlada velika skupočka kao što je to slučaj u Indiji, povise svojim radnicima plate, a ne da se ove nizerne dosadašnje i za život nedovoljne nadnice — reduciraju.

Indija, 5. juna 1928. god.

U ime Zbora:

Sekretar: Josip Lazecki. Predsednik: Mirko Vig.

Veliki Bečkerek.

Posle zadnjih izbora radničkih po-verenika u našoj radionici, u kojima smo postigli zadovoljavajući uspeh, otvaraju nam se najbolji izgledi za daljni napredak. Veći dio naših dru-gova želi, da se življe počne radom oko dizanja naše podružnice, što je u toliko više potrebno, jer treba da da-mo i neki autoritet našim radničkim poverenicima, kojeg bez organizacije nema.

Za kratko vreme održavat ćemo oveću konferencu svih članova i sim-patizera pa Vas molimo, da nam hitno pošaljete Pravila Saveza, koja su skoro odobrena, da bi daljni naš rad točno po Pravilima uravnali.

Sa drugarskim pozdravom:

Szalaj, Slugić, Janković i Selak.

Bjelovar.

U podnošenju naše prestavke kod sekcije, da se smanji duljina pruge za-čišćenje izpod 80 metara dnevno se-kijskim radnicima, imali smo zadovoljavajući uspeh. Duljina pruge, koju radnik u 8 sati treba da očisti, smanjena je na 60 metara. Opravданost naše prestavke sekcija je uvidjela i izašla seksijskim radnicima u susret.

Ovaj prvi uspeh u radu naših po-vjerenika uplovio je na sve naše dru-gove vrlo povoljno. Oni vide veliku korisnost u radu povjerenika i or-ganizacije, koji rad treba još više podupreti. Ovaj uspeh imati će po-voljnog odjeka i na radnika izvan Bjelovara, jer će na njem najbolje vidjeti razliku boljeg položaja organizovanih prema neorganizovanim. Ako žele i oni imati iste uspjehe, moraju isto tako raditi: organizovati i boriti se.

Niš.

Ovde su 29. maja izvršeni izbori radničkih poverenika. Bile su dve liste: levičarska i žuta. Lевичari dobili su 14 poverenika a žutih dva. Mi listte nismo isticali s razloga, jep smo ovde još uvek preslabi, a da

bi na našim listama mogli okupiti veći broj glasova. Mi u radioinici imamo 30 članova, oko kojih bi se u najboljem slučaju okupilo još 30, dakle 60. Za taj broj ističati posebnu listu, ma i došli do našeg pov-ternika, nismo smatrali opoturnim. Mesto u izboru baštači ņemo se u živi rad na dizajući organizacije, iz koje jedino mogu da niknu pravi i korisni radnički poverenici. Budući izbori nas više neće zateći ni nespremne ni slabе.

Pred izborom održavali su naši levičari sa mnogo pompe pripremljen

zbor radnika. Tu su se našli i неки delegati iz Zagreba, koji su na tom zboru podizali »revolucionarni duh« i agitovali za listu levičara. Glavni mazher bio je poznati Milutinović iz Beograda, koji se još uvek rukama i nogama opire svakoj jedinstvenoj željezničarskoj organizaciji. Oni su u stvari nisu ništa ožbiljna govo-riili, osim običnih levičarskih fra-za, kojih, čini se, naši radnici još nisu suti. Ali po takim prestavnicima oni dalje neće doći, pa neće ni to pomoći, što radnike varaju našom firmom. Oni nisu pred radnike izazili kao predstavnici saveza radnika metalne industrije već kao savez željezničara, a to je znak, da im pod starim nogama goru. M.

Z deputaciju je šel tudi s. Petejan. Deputacija nam je podala sledeće po-ročilo:

»Intervencija glede novoga pravilnika je v toliko uspela, da se bo pravilnik v naj-krajšem času izdelalo, toda predno bo izde-lan, bo, kakor se je nam oblubilo, delavska anketa, ki bo prerešetala ta novi pravilnik. To nam je zagotovil g. generalni direktor.

Intervencija glede provizoriranja sta-ribi delavcev je imela toliko uspeha, da smo dosegli, da se počaka z upokojitvami, dokler se anketa ne izvrši, da se bo videlo, kako bo z novim pravilnikom o proviziskem skla-du. V Beogradu so o sedanjem prov. fondu neinformirani; ni jim dobro znano, ako prov. sklad sploh obstoji, kdo z njim gospodari, ali je sedež v Ljubljani ali še vedno na Dunaju. Ni jim znano, če so dobili iz Avstrije sploh kaj denarja, oziroma če ima sploh fond kaj denarja. Povedali so nam tudi, da prov. sklad v več delih države sploh ne obstoji ter da nastane vprašanje, če bodo določbe o starostnem zavarovanju sploh prišle v novi del. pravilnik. To bo potem stvar delavske ankete, kako se bodo ostali željezničarji izrazili, ki ne plačujejo sedaj prov. sklad. Če bo delavstvo za provizij. sklad, bo obstojal, če bo pa proti, ga ne bo.

Glede razmer v žel. koloniji, nam je rekel g. generalni direktor, da se naj obrene na ljubljansko direkcijo, da sestavi komisijo, ki bi te razmere proučila. Generalna direkcija pa je pripravljena to stvar podpi-rati.

Glede razpravljanja lokalnih razmer nas je napotil gospod direktor na načelniku naše-ge oddelka, kjer smo razpravljali o urnih pla-čah, radi objav za vožnjo, davkov na pre-mijo, proste vozovnice za inozemstvo. Glede objav za vožnjo so se postavili na stališče, da je to dobro radi izrabljivanja legitimacije za trgovanje, končno pa smo prišli po dolgi debati do tega, da pravzaprav to nima nobenega pomena; ker pa je to odredbo mini-ster izdal, se je treba na njega obrniti, da to prekliče, kar je prevzel v izvršitev sodr. Petejan. Radi urnih plač so nam oblubili, da se bodo popravljale po budžetu možnosti. Raztolmačili smo jim, da je postal vse dražje, živila in stanovanja, ter na to dobili obljubo, da bodo urnine popravili po budžetu možnosti. (Kar pa bo slabo izgledalo, ker so krediti zmanjšani! Op. ur.) Radi davka na premije moramo napraviti vlogo potom u-pravnika delavnice, ker sami priznajo, da ni zakonito. Glede prostih vozovnic in inozemstvo so preštudirali član 6 zakona o saobr. osobju in ugotovili, da ima pravico do prostih vozovnic za inozemstvo tudi pomožno osobje; s tem bi bilo rešeno, da more vsak zaprositi za proste vozovnice za inozemstvo. Obširno smo debatirali tudi o novem delavskem pravilniku, ker je tudi načelnik mašin. odelenja v komisiji za izdelavo no-vega pravilnika.

Pri mašinskem odelenju smo tudi apeli-rali na to, da se upošteva predloge za novi delav. pravilnik, ki jih je predložil naš Sa-vez, na kar so nam oblubili, da bodo te predloge upoštevali.«

Iz gornjega poročila je razvidno, da delavstvo še dolgo ne bo potom prošen in intervencij doseglo drugega kot obljube, ki so pač zelo poceni. Zato naj sleherni delavec dobro pre-misli položaj, v katerem se nahaja on in njegova družina, ter kreže končno enkrat na pravo pot, pot razrednega boja in se organizira, ker le z orga-nizirano močjo si bo priboril svoje pravice.

S. Petejan za stare delavce.

Ker primanjkuje kreditov, si hoče uprava pomagati na vsak način in je vsled tega nameravala tekom prihodnjih dveh mesecev upokojiti pretežno večino starih delavcev. Vsled tega je s. Petejan vložil sledeći upit:

Ministrstvo saobraćaja

Beograd.

Gospod minister!

S 1. jan. 1928 je stopil v veljavo novi delavski pravilnik, za katerega pa še do da-nes niso izdane izvršilne naredbe. Pod številko 22.881 od 30. marca 1928 je generalna direkcija izdala odlok, v katerem odreja, da naj se do izdajanja nadaljnih navodil postope-pa po dosedjanju začasnom pravilniku. Že dosedaj je bilo po starih predpisih upoko-jenih večje število delavcev in profesionistov s pokojinami od 400 do 700 Din po 30 in več letih službe. Sedaj pa se namerava od-povedati službo pretežni večini starim delavcem in jih upokojiti po starih predpisih. Ker je novi delavski pravilnik faktično od 1. jan. 1928 v veljavi, smatra delavstvo ta korak kot očividno kršenje od ministrskega sveta izdanih uredb. Med prizadetim delav-stvom je nastalo veliko razburjenje ter za-tehavo, da se spoštuje zakon in se jih upo-koji po novih predpisih.

Podpisana glavna zaupnika prosita, da se izda podrejenim službenim mestom na-log, da se stare delavce pred odpovedjo službe prevede po novem delavskem pravilniku in potem upokoji po novih predpisih, ker le ta postopek je v duhu zakona. Nadalje se obračava do Vas s prošnjo, da odredite ljubljanski direkciji, da posveti večju pažnjo delavskim kolonjskim stanovanjem v Mariboru, kjer doslej še ni izde-nena kanalizacija in upeljana električna raz-svetljjava, dasi je na razpolago dosti toka in je tudi mestna občina mariborska pri-pravljena prispevati večji znesek za ta dela.

II. Okrožni zlet DTE „Svoboda“ Studenci dne 14. in 15. julija v Studencih. Prireditev se vrši ob vsakem vremenu! Na plan za „Svobodo“!

Odbor.

ljen, ker se jih hoče po 30 in več letih službe vreči na cesto z malo pokojnino tuk pred uveljavljenjem novega pravilnika, ki je vsed razglaša v »Službenih novinah« od 1. jan. 1928 že v veljavi. Postopanje generalne direkcije je protizakonito, ker ona ni upravičena razveljavljati uredb, ki jih odbri ministrski svet oziroma njih uveljavljenje odlaže.

Na osnovi prednavedenega čast mi je vprašati Vas, gospod minister:

1. Ali Vam je znan postopek generalne direkcije, ki je odgodila uveljavljenje novega pravilnika?

2. Ali se res hoče upokojiti stotine starih delavcev še po starih predpisih, dasi je novi pravilnik že od 1. jan. 1928 v veljavi?

3. Ali ste voljni, odrediti generalni direkciji, da vse po 1. jan. 1928 upokojene delavce upokoji že po odredbah novega pravilnika?

4. Ali ste pripravljeni sklicati anketo, ki naj definitivno izdela protipredloge in spremembu pravilnika ter tako spremenjeni pravilnik čim preje uveljavite?

Prejmite gospod minister pri tej priliki izraze mojega posebnega spoštovanja,

Beograd, dne 15. junija 1928.

J. Petean.

Odgovor g. ministra na ta upit priobčimo v eni prihodnjih številki.

Vijesti oblasnog sekretarijata Sarajevo.

Izbori skupštinskih delegata željeznikov in potporne zadruge z. s. o. j. u Sarajevu

vrše se na dane 8., 9. i 10. jula o. g. Podružnica Ujedinjenoga Saveza željeznika Jugoslavije Sarajevo I. postavila je sledeću kandidatsku listu:

D e l e g a t i :

Durić Đordo,
Južnić Anton,
Majstorović Nikola,
Čopić Momčilo,
Ilić Dušan,
Bratić Srećko,
Bubnjević Jakov,
Pešek Franjo,
Marjanović Ivan,
Tupajić Milan,
Čolaković Mustafa,
Turić Ivan.

Z a m j e n i c i :

Marković Mihajlo,
Benko Ladislav,
Martinović Jozo,
Lukavac Ibro,
Mrčić Hamdija,
Čorić Mihajlo,
Sertić Dragó,
Požar Anton,
Kamhi Johiel,
Pobrić Vjekoslav,
Franković Ivan,
Šubić Alfon.

Podružnica Sarajevo II. za sekiju 3 postavila je sledeću listu:

D e l e g a t i :

Radoš Anto,
Sikulin Ivan,
Šaramac Milan,
Čatić Hilmo,
Čuljak Jakob.

Z a m j e n i c i :

Klempić Petar,
Bojić Salko,
Biletić Jozo,
Vuković Kosta,
Šainović Osman.

Drugovi iz glavne radionice i sekije 3 na dane 8., 9. i 10. jula, treba, svi da glasate za vaše drugove, koji uživaju vaše povjerenje i koji su dosadašnjim radom pokazali, da znaju cijeniti vaše povjerenje. Svaki drug, član zadruge, treba da glasa.

Zenica.

10. juna održata je konferencija željeznika u Radničkom Domu u Zenici. Ova konferencija uspjela je iznad očekivanja i ako je bila prva poslije osam godina. Konferenciji je prisustvovao ispred sekretarijata drug Zima iz Sarajeva, koji je govorio o položaju željeznika i potrebi organizovanja. Poslije referata druga Zime, razvila se diskuzija u kojoj je učestvovalo više drugova i svi su se

izjasnili za organizaciju. Svi prisutni potpisali su izjave, da istupaju iz župnog udruženja i pristupaju Savezu, uvjereni, da će jedino u klasnoj organizaciji naći pravog i istinskega zaštitnika.

Xačišći.

Na poziv pružnih radnika iz Xačišča održana je 19. maja o. g. konferencija u Xačiščima, koja je uspela iznad очekivanja. Odlična poseta na toj konferenciji dokaz je da su pružni radnici suti благодati župnog udruženja, jep su se уверili da im je to udruženje nanelo samo štetu njihovim materialnim in klasnim interesima.

Referat druga Zime sasluhan je od radnika sa narocitom pажњom. A u diskusijsi radnici su potvrdili izlaganja referenta in saglasili se u tome da se borba za zaštitu njihovih prava treba in može voditi jedino preko klasne organizacije željeznicha.

Modriňe.

U Modriňu inicijativom pružnih radnika održana je 23. maja o. g. dobro posjećena konferencija. Na tu konferenciju došli su čak radnici iz okolnih stаницa da čuju, posle više godina, rечi delegata klasne organizacije željeznicha.

Odushevљenje radnika sa referatom druga Zime bilo je очigledno. Svi su jednodushno izjavili da napuštaju župnu organizaciju u kojoj su i do sada bili više silom, in da pristupaju u Ujediničeni Savetu Željeznika Jugoslavije. Posle instrukcija za osnivanje podružnike zaključena je ta uspela konferencija.

Dabrvine.

Treća konferencija, takođe inicijativom pružnih radnika, održana je 25. pr. m. u Dabrvini. O stanju željeznika i nemogućem otporu bez organizacije govorio je popularno drug Zima.

U vrlo živoj diskusiji posle referata raspravljalj se je o svima pitanjima koja tangiraju željeznike. Bilo je reči i o desetaru Jusiću, koji bi trebao da vodi više brigu o poslu a ne da čini smetnje radnicima koji hoće da stupe u svoju klasnu organizaciju. Rovarenja protiv organizacije svih onih kojih, bilo iz kojih razloga, danas to čine, prestaće otporom i uticanjem snage organizacije željeznika, u koju svakim danom svesni radnici željeznici pristupaju. Zato, drugovi željeznici, odgovor na rad štrebora iz žute organizacije neka bude: pristup u Ujedinjeni Savez Željeznika Jugoslavije!

Travnik.

3. juna održata je konferencija željeznika, kojoj su prisustvovali drugovi Zima i Ledić iz Sarajeva. Konferencija se u glavnom bavila pitanjem organizacije i predstojećim izborima radničkih povjerenika, pa su donešeni zaključci, kako se imaju obaviti izbori.

Na konferenciji naročito je govoreno o organizaciji i svi prisutni jednodušno su izrazili želju, da se čim prije pristupi osnivanju podružnice našega Saveza, uvjereni, da će jedino kroz organizaciju moći poboljšati svoje mizerno stanje.

Vestnik sekretarijata Ljubljana.

Izvoljeni delavski zaupniki — pozor!

Pri volitvah delavskih zaupnikov v ljubljanski direkciji je »Savez željeznika« zmagal na celi črti. Ni zadosti, da smo si zaupnike izvolili, ampak sedaj bo naloga teh zaupnikov, da gredo sistematično na delo za zboljšanje delavskega položaja.

Vse delavske zaupnike in namestnike opozarjam, da se sigurno ude-

Ujedinjeni Savez Željeznika Jugoslavije podr. Sarajevo II. prireduje izlet na 15. julija u Kakanj.
Pozivaju se drugovi, da sa svojim familijama uzmju učešča na ovome izletu.

Odbor.

Opozarjam vse organizirane sodruge, da se občnih zborov točno in polnoštevilno udeleže.

Pravica do podpore, posmrtnine in pravovarstva. Kdor je v zaostanku s članarino za dva meseca, nima pravice do podpor, posmrtnine in pravovarstva. Kakor zahteva vsak član redno podelitev ugodnosti, tako zahteva organizacija od člana redno plačevanje prispevkov.

Internacionalni pregled.

Konferenca mednarodnega biroja dela v Genfu je zasedala od 30. maja 1928 dalje in se je bavila z za delavstvo zelo važnimi vprašanjami. Določitev minimal. mezd, preprečevanje negzid. Internacionala transportna federacija je predložila konferenci 5 brošur, v katerih obravnava vsa ta važna vprašanja, zlasti glede avtomatičnega spenjanja voz, zasedbe lokomotiv (električnih) le po enem strojevodju, preprečenje negzid itd. Energično je nastopila tudi za obavarovanje 8-urnega delavnika, ker je zastopnik angleške vlade zahteval, da se revidira vašingtonska konvencija o osemurnem delavniku. Ta predlog je bil odbit z 12:11 glasovom ter ju odločil v prid 8-urnika glas nemškega vladnega zastopnika.

Stavka finskih pristaniških delavcev je izbruhnila po par mesečnih pogajanjih, ki so končala brez rezultata. Skupno stavka 12.344 delavcev, od tega je 5706 organiziranih. Stavka je kompaktna ter je 18. junija konferenca, ki jo je sklical ITF v London, sklenila, da bojkotirajo angleški mornarji vse ladje, ki pridejo iz Finske. Istočasno se je vršila tudi konferenca vseh skandinavskih transportnih organizacij (Švedske, Norveške, Danske in Finske), na kateri se je sklenilo, da vse te organizacije sporazumno podpirajo vsako organizirano stavko v skandinavskih deželah in sicer obvezno skozi 8 tednov. Nadalje so sklenili bojkot vseh finskih ladij. Tako znaša mesečna podpora, ki jo dajo sami skandinavski organizaciji, mesečno Din 1.500.000.

Kongres ITF se vrši letos v Stockholmu od 9.—15. julija 1928.

Izstupili iz žute organizacije.

Cubrilović Ilija, Avdić Alija, Drlić Vinko, Sokolović Gašpar, Žirojević Dušan, Knežević Karlo, Trbovljavi Marko, Beširević Ibro, Habul Jusuf, Hruza Rudolf, Pobrić Vjekoslav, Maraković Mato, Delić Adem, Nizić Suljko, Vuk Ibro, Kmoh Stjepan, Tvrtković Pavo, Papo Jakob II, Papo Salamon, Kabijo Salamon, Mahajlo Nikola, Radić Savo, Stanić Todor, Velicky Karlo, Crnić Slobodan, Špoljarić Dane, Kapić Selim, Bilah Aleksa, Porc Jakob, Sladojević Đordo, Šehić Meho, Kristić Anton, Skec Aleksander, Pofuk Ivan, Parte Josip, Danon Ašer, Žuronsky Anton, Pregrernik Ljudevit, Bojger Alois, Berezovski Ivan, Berezovski Stefan, Hasanbegović Hasan, Smid Anton, Barešić Stjepan, Loutoš Lazar, Kulaš Uroš, Tulić Džafer, Obadović Jovo, Kovačević Stjepan, Kumashin Jusuf, Lukavac Ibrahim, Žekić Anton, Birk Friderik, Smajić Mustafa, Tomić Marko, Bajger Stanislav, Kurtović Alija, Montiljo Samuel, Hrgić Ivan, Ninković Radoslav, Čosić Selim, Pjanić Ivo, Pašalić Smajo, Habibović Emin, Mušinović Čamil, Bošnjak Jovo, Popora Mihajlo, Lušić Meho, Rajak Aleksa, Bošnjak Niko, Skopljak Jovo, Vidović Kosta, Smrkalo Arif, Bećić Omer, Mešković Hamdija, Gusak Savo, Rajak Risto, Vuković Nedо, Šabanović Alija, Čosić Osman, Hadžić Avdo, Begić Suljo, Šteko Petar.

Savez željeznika Jugoslavije podružnica Logatec priredi v nedeljo, dne 8. julija 1928 veliko vrtno veselico na vrhu hotela Kramar. Začetek veselice ob 16. uri. V služaju slabega vremena se veselica vrši v notranjih prostorih hotela. K obilni udeležbi vabi odbor.

Drugovima iz Hrvatske, Bosne, Dalmacije i Srbije!
Prvi broj hrvatskog „Željeznika“ Izlazi 25. julija 1928. Šaljite dopise do 20. julja.
Centralna uprava.